

[Udenrigsministeren.]

er vanskelighederne først og fremmest, at de østlige lande ikke er rede til at påtage sig konkrete forpligtelser på disse områder. Jeg vil gerne udlægge det sådan, at jeg i og for sig tror, at det ikke er modstand imod selve princippet, men at det skyldes, at man fra de østlige landes side finder vanskeligheder ved at få dette forenet med en meget stærk præcision af et meget stærkt standpunkt med henblik på spørgsmålet om ikke-indblanding i andre staters interne anliggender.

Også dette princip kan vi sådan set godt betragte som et godt princip i Danmark, men også her er det et princip, som bør være globalt, og det er måske nok her, et af problemerne ligger. Vi arbejder fra dansk side ud over en principvedtagelse om menneskelige kontakter og friere informationsspredning også for vedtagelser af konkret karakter, f. eks. om familiesammenføring, besøg, forbedring af journalisters arbejdsforhold osv.

Hr. Stinus efterlyste nogle oplysninger vedrørende arbejdet i De Forenede Nationer. Også her vil jeg gerne erkende, at jeg var meget summarisk. Hr. Stinus spurgte specielt om FN-beretningen og om, hvad der kunne blive af anledning til drøftelse af den, og dér må jeg svare, at vi ikke har denne beretning på nuværende tidspunkt, hvor denne debat afholdes, men jeg venter den inden så forfærdelig længe. Sidste gang vi havde en udenrigspolitisk debat, havde man den, men denne gang foregår den altså ca. 5 uger tidligere, så beretningen foreligger altså endnu ikke. Jeg håber, den kan komme lidt tidligere end sidste år, men jeg mener ikke, at det, at vi ikke har beretningen, sådan set forhindrer, at spørgsmålet kan inddrages i debatten. Jeg sagde til sidst i min redegørelse, at koncentrationen om visse centrale udenrigspolitiske spørgsmål ikke skulle forstås således at der ikke var interesse for også at drøfte andre ting, og jeg må sige, at vi altså ikke fra regeringens side på forhånd har tænkt os at foreslå en eller anden speciel behandling eller debat her i tinget, når denne beretning foreligger.

Men skal jeg med nogle få ord føje noget til til bedømmelse, så må vi sige, at den 28. generalforsamling fik et positivt forløb, og som eksempel på, hvordan den politiske udvikling og dermed også afspændingen

afspejler sig i FN, synes jeg, der er grund til at fremhæve optagelsen af vore to nabolande, de to tyske stater, i verdensorganisationen. Det må betragtes som en betydelig begivenhed og et betydningsfuldt skridt i retning af en opfyldelse af universalitetsprincippet.

Flere talere, deriblandt både hr. K. B. Andersen og hr. Stinus, har været inde på forholdet til USA. Jeg vil gerne til alle, også til hr. Ninn-Hansen, der ligeledes var inde på det, sige — og det er i og for sig en bekræftelse på, hvad jeg sagde allerede i redegørelsen — at grundlaget for vor udenrigspolitik må være at bevare og udbygge det gode forhold til USA, naturligvis ikke alene mellem Danmark og USA, men i høj grad også, fordi det jo er det, der måske er aktuelt, mellem USA og EF, og at man må søge at finde hinanden.

Det har været en periode, hvor der har været megen diskussion, og jeg ved ikke, hvor dybt denne diskussion i virkeligheden stikker, men det vil jo vise sig. Somme tider har man fornemmelsen af, at det måske mere er en diskussionsform, der på nogle punkter ikke er så europæisk, som vi er vant til, og at det måske tilfører diskussionerne lidt mere dramatik, end der i virkeligheden er dækning for, men uanset hvad det nu måtte være eller ikke være, så må det i hvert tilfælde være vor linje, både inden for EF og i vore direkte relationer, at være med til at forsøge — og det er også et svar til hr. Knud Damgaard i forbindelse med det forsvarspolitiske og sikkerhedsmæssige — at forbedre dette forhold og acceptere dets betydning.

Man kan så spørge om hvordan. En ting, som har spillet en rolle i debatten, har været spørgsmålet om konsultationer, og det er muligt, at en af vejene og en af løsningerne med hensyn til, om jeg så må sige at komme videre med og få noget konstruktivt ud af den diskussion, der har været — det kan diskussioner jo godt føre til — netop ligger i at få en bedre facon på samråd eller konsultationer, eller hvad man skal kalde det. Uden på nogen måde nu at ville rejse en ny diskussion vil jeg kun minde om, at både i forbindelse med alarmtilstanden og i forbindelse med møder mellem den amerikanske udenrigsminister og den russiske og ikke mindst det, som i sidste omgang har spillet